

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 115/11
Люксембург, 25 октомври 2011 г.

Решение по съединени дела C-509/09 и C-161/10
eDate Advertising GmbH/X и
Olivier Martinez и Robert Martinez/MGN Limited

**Пострадалите от нарушения на правата на личността посредством интернет
могат да предявят пред юрисдикциите в държавата членка, в която
пребивават, иск за цялата причинена вреда**

В тази държава обаче спрямо управителя на Интернет страница, който попада в обхвата на Директивата за електронната търговия, не могат да се прилагат по-строги изисквания от предвидените в правото на държавата членка, в която същият е установен

Регламентът за съдебната компетентност¹ предвижда, че по принцип исковете срещу лица, които имат седалище или местоживееене в дадена държава членка, се предявяват пред съдилищата на тази държава. При дела относно деликти или квазиделикти обаче срещу съответното лице може да бъде предявен иск и в друга държава членка — пред съдилищата по мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие. Така в случай на клевета чрез разпространена в няколко държави членки статия в пресата пострадалият има две възможности да предяви иск за обезщетение срещу издателя. От една страна, той може да предяви срещу издателя иск за обезщетение пред съдилищата на държавата по мястото на установяване на издателя, които са компетентни да се произнесат по обезщетението за всички причинени с клеветата вреди. От друга страна, той може да предяви иск пред съдилищата на всяка държава членка, в която е разпространена публикацията и където според пострадалия е накърнена репутацията му (място на материализиране на вредата). В последния случай обаче националните юрисдикции са компетентни да се произнесат само по вредата, причинена в държавата, в която се намират тези юрисдикции.

Bundesgerichtshof (Федерален конституционен съд, Германия) и Tribunal de grande instance de Paris (Окръжен съд — Париж, Франция) искат от Съда да уточни до каква степен тези принципи се прилагат и при нарушения на правата на личността чрез публикуване на информация на даден уебсайт.

Обстоятелствата по дело C-509/09

През 1993 г. X, с местоживееене в Германия, е осъден заедно с брат си от германски съд на доживотен затвор за убийството на известен актьор. През януари 2008 г. той е пуснат условно на свобода.

Дружество eDate Advertising, установено в Австрия, поддържа интернет портал с адрес „www.rainbow.at“, в който публикува информация за жалбите, които X и брат му са подали против тяхното осъждане. Въпреки че Date Advertising премахва спорната информация от своя уебсайт, X моли германските съдилища да задължат австрийското дружество да спре да публикува информация за X, като посочва пълното му име във връзка с извършеното престъпление. От своя страна eDate Advertising оспорва международната компетентност на

¹ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

германските съдилища да решат спора, тъй като според посоченото дружество срещу него може да бъде предявен иск единствено пред австрийските съдилища.

Обстоятелствата по дело C-161/10

На 3 февруари 2008 г. в уебсайта на британския вестник Sunday Mirror е публикуван текст на английски език, озаглавен „Kylie Minogue е отново с Olivier Martinez“, с подробности за срещата на австралийската певица и френския актьор. Olivier Martinez и баща му, Robert Martinez, твърдят, че са накърнени правото им на личен живот и имиджът на г-н Olivier Martinez, и предявяват във Франция иск срещу британското дружество MGN, издател на Sunday Mirror. Подобно на eDate Advertising, това дружество твърди, че сезираният съд няма международна компетентност поради липсата на достатъчна връзка между публикуването в Обединеното кралство и вредата, за която се твърди, че е настъпила на френска територия. Според MGN единствено наличието на такава връзка би могло да доведе до компетентност на френските съдилища да се произнесат относно вредоносни събития, свързани със спорното публикуване.

Решението на Съда

В днешното си решение Съдът приема за установено, че публикуването на информация в уебсайт се различава от регионалното разпространение на печатни медии, тъй като тази информация може да се разгледа незабавно от неограничен брой интернет потребители навсякъде по света. Така, от една страна, универсалното разпространение може да увеличи тежестта на нарушенията на правата на личността, и от друга, то прави изключително трудно установяването на мястото на материализиране на вредата, възникнала в резултат от тези нарушения. При това положение — като се има предвид, че отражението на публикуваната в интернет информация върху личните права на съответното лице може да се прецени най-добре от **юрисдикцията по мястото, където се намира центърът на интересите на пострадалия** — Съдът постановява, че тази юрисдикция е компетентна да се произнесе по всички вреди, причинени на територията на Европейския съюз. Във връзка с това Съдът уточнява, че мястото, където се намира центърът на интереси на съответното лице, поначало съвпада с **обичайното му местопребиваване**.

Съдът обаче подчертава, че вместо иск за отговорност за цялата вреда **пострадалият може във всички случаи да предяви иск пред юрисдикциите на всяка държава членка, на чиято територия е достъпна или е била достъпна публикуваната в интернет информация**. В този случай, подобно на причинените от печатна медия вреди, споменатите юрисдикции са компетентни да се произнесат единствено по вредата, причинена на територията на държавата, в която се намират тези юрисдикции. Увреденото лице също така може да сезира с иск за отговорност за цялата причинена вреда и **юрисдикциите на държавата членка по мястото на установяване на лицето, публикувало информацията в интернет**.

На последно място, при тълкуването на Директивата за електронната търговия² Съдът приема, че принципът на свободно предоставяне на услуги поначало **не допуска в приемащата държава членка спрямо доставчика на услуга на електронната търговия да се прилагат по-строги изисквания от предвидените в правото на държавата членка, в която е установен доставчикът**.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда.

² Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106